

РЕШЕНИЕ

№ 6247

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7016** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на О. Осемудиаме Б. /О. OSEMUDIAME B./, гражданин на Федерална република Н., [дата на раждане] в Б., Н., с валиден паспорт № А09390437, издаден на 05.06.2018 г. от А., чрез адв. П., против отказ за издаване на виза тип С от 07.07.2022г., постановен по заявление за виза от 23.06.2022 г., издаден от Г. Й., Трети секретар, консул в ЗП - А., Н..

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, издаден при нарушение на законовите изисквания за форма на административните актове по чл. 59 от АПК и липса на мотиви. Твърди, че са доказани целта на пътуването и условията на престоя му, представени са всички необходими документи за издаване на виза тип „С“, не са налице основанията за отказ по чл. 10, ал.1 от ЗЧРБ, поради което оспореният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен. Моли съда, след като отмени постановения отказ, да укаже на административния орган да преразгледа заявлението и да издаде исканата виза. Към жалбата прилага писмени доказателства и съдебна практика. Претендира присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, трети секретар, консул в Посолството на Република България в [населено място], Н., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, изпраща административната преписка. Твърди, че в съдържащите се по преписката документи

липсват доказателства за професията и доходите на жалбоподателя, като са налице обективни съмнения относно познанството му с канещото лице - българска гражданка. Посочва още, че последната не разполага с достатъчно средства, за да може да издържа един чужденец. Моли съда да отхвърли оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдържащите се в делото доказателства, представляващи административната преписка и тези, приложени към жалбата са приети без оспорване от страните.

От събраните писмени доказателства се установява, че със заявление № 22000288 О. Осемудиаме Б. /О. OSEMUDIAME B./, гражданин на Федерална република Н., [дата на раждане] в Б., Н. е поискал издаване на виза вид "С" от българското дипломатическо представителство в [населено място], Н., за еднократно влизане във връзка с планиран престой от 3 месеца - от 09.07.2022г. до 08.10.2022г. В заявлението е посочено, че се занимава с „бизнес“, а основна цел на посещението е частна - „посещение на семейство или приятели“. Същият е декларирал, че разходите му за пътуване и издръжка по време на престоя ще се покриват от домакина - К. П. и е посочил телефонния му номер.

Към заявлението са приложени доказателства, свързани с посочените обстоятелства: копия от документи за самоличност на нигерийския гражданин – паспорт, издаден от Федерална република Н. (л. 40 по делото), на който е отбелязано (ръкописно) „отказана френска виза“; копие от застраховка със застрахователно покритие от 60 000 лева за 3 месеца на територията на Р България; копие от личната карта на К. Д. П., издадена от МВР С.; нотариално заверена покана - декларация от 01.06.2022 г. за частно посещение в Република България от К. Д. П., в която същата декларира, че може да осигури издръжка на жалбоподателя за 90 дни и жилище, в което е наемател; нотариално заверена декларация за осигуряване на жилище и финансова издръжка на О. Осемудиаме Б. по време на пребиваването му в Р България от К. Д. П.; удостоверение за брутно месечно възнаграждение за предходните 12 месеца на К. П. (без номер и дата), издадено от ЧСИ Н. К.; банково извлечение от Ю. България АД с данни за налични средства по сметка на К. П. в размер на 3 545.77 лв.; оферта за самолетен билет - резервация за самолетен билет № K8P967 - от Л. до С. (през Ф.) и обратно.

На 07.07.2022г. от Г. Й., Трети секретар, консул и МОЛ в ЗП-А. е издаден отказ на виза по подаденото от О. Осемудиаме Б. заявление. Като основание за решението е отбелязано: „чл.10, ал.1, т.17 – „не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит“. Органът е достигнал до този извод в резултат на извършена проверка като в полето „допълнителни забележки“ е посочил следните мотиви: „цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действителна и апликантът има намерение в срок и по законоустановения ред да напусне Република България“.

Отказът е връчен на адресата си на 07.07.2022г. в А., срещу подпис, видно от отбелязването върху него.

Върху представеното с административната преписка копие на заявление за издаване на виза е видно, че в долната част на първата страница е направено отбелязване – ръкописно е изписано „отказана виза 10.2018 г.“ и „Запознали се във Ф.. Работил нелегално в О.. Без печат на изход от О.. Не се е виждал на живо с канещата го българка. Иска да натрупа история на пътувания“.

Като част от административната преписка са представени Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011г. на министъра на външните работи, издадена на основание чл.34, ал.1 и ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата) и чл.5, ал.3 от Устройствения правилник на министерството на външните работи, във вр. с чл. 25, ал.1, 2 и 4 от Закона за администрацията, с която е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България с писмена заповед да определят консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал.1 от Наредбата за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Представена е и Заповед № 32/30.03.2021г. на посланик Я. Й., с която е определено консулското длъжностно лице, което да съставя, подписва и връчва формуляри по образец Приложение 7 и Приложение 8 към чл.34, ал.1 и ал.2 от Наредбата.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата до съда е подадена на 19.07.2022г. от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, след получаване отказа за издаване на виза на 07.07.2022г.

Съгласно чл. 10а, ал.1 от ЗЧРБ отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност. В случая отказът е по искане за издаване на виза вид "С" - по чл. 9а, ал.2, т.3 от ЗЧРБ, поради което не попада в изключението, предвидено в чл. 10а, ал.4 от ЗЧРБ. Следователно, жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При разглеждането ѝ, по съществуващото на спора съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, съгласно Заповед № 32/30.03.2021г. на посланика на Република България във Федерална република Н. и заповедта на министъра на външните работи, обсъдени по фактите. Настоящото решение за отказ за издаване на виза е взето при условията на оперативна самостоятелност. Отказът е издаден от компетентен орган и е законосъобразен по чл.146, т.1 АПК.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г./ - "Наредбата".

Съгласно чл. 9ж, ал.1 ЗЧРБ, за издаване на виза кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването, по образец, определен с наредбата по чл. 9е, ал.1 – образец по Приложение 2 към чл.12, ал.1 от Н.. В чл. 13, ал. 1 от Наредбата са изброени документите, които следва да представи лицето, което иска да получи виза. Представянето на всички изискуеми документи е задължително за всеки кандидат, като чрез тях същият доказва основателността на направеното искане за издаване на виза. Съгласно чл. 14, ал.1 ЗЧРБ, втората хипотеза, виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена на чужденец, който има намерение да пребивава краткосрочно на територията на страната за срок до 90 дни в рамките на 180 дни. В конкретния случай е видно, че в графа 24 на заявлението е посочена продължителност на

планирания престой - 3 месеца, от 09.07.2022 г. до 08.10.2022 г. Следователно, се касае за намерение за пребиваване за срок от 90 дни като с обжалвания отказ е разгледано допустимо заявление, към което е приложен валиден документ за самоличност и други изискващи се документи по чл.13 и чл.14 от Наредбата. Въпрос на материалната законосъобразност на акта е дали представените към заявлението документи доказват относими обстоятелства и дали изводите в процесния отказ съответстват на данните по представените документи и посоченото правно основание за отказа.

При издаване на обжалваният отказ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В чл.27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. А според чл.34, ал.1 от Наредбата, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

Процесният отказ е издаден на стандартна бланка формуляр – Стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза. Като правно основание за отказ на заявения вид виза е посочена нормата на чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ. Съгласно цитираната норма издаването на виза се отказва на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Видно от мотивите на оспорения отказ - „цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действителна и апликантът има намерение в срок и по законоустановения ред да напусне Република България“. В настоящия случай по делото се установи още, че на Заявлението за издаване на виза се съдържат ръкописно изписани мотиви. Същите са свързани с визовата история на апликанта и познанството му с българската гражданка. Поради изложеното, съдът намира за неоснователни доводите в жалбата за липса на мотиви за издаване на оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид “С”.

Горният извод е съобразен с посоченото в Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК, което в тази част не е изгубило сила и според което не е необходимо да

съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. В тази хипотеза попада и настоящият случай.

На следващо място съдът приема за обоснован приетият в оспорения отказ извод – посочен в полето „допълнителна забележка“. Видно е от обсъдените документи, приложени към заявлението за виза, че са представени писмени доказателства единствено във връзка с действия по търсене на оферта за пътуването на жалбоподателя. Досежно целта, издръжката и условията на престоя също няма убедителни доказателства. От поканата - декларация за частно посещение придружена с декларация за имотно състояние на канещото лице и удостоверение за доходи се установява, че К. П., като наемател на жилище в [населено място], [улица], № 14, ет. 2, ап. 4, не разполага с необходимите разполагаеми средства за престоя на един чужденец. В заявлението е посочено, че издръжката е за сметка на канещата чуждия гражданин, а от представеното удостоверение за брутно месечно възнаграждение и справка за налични суми по банкова сметка не се доказват осигурени 50 евро издръжка на ден още повече, че посочената като наличност сума е възможно да бъде изтеглена във всеки следващ от удостоверяването момент. Отделно от това в заявлението липсва да е посочен адрес на пребиваване на поканения чужд гражданин, такъв липсва и в представената декларация за осигуряване на жилище и финансова издръжка като единствено в поканата – декларация е посочено, че К. П. е наемател на жилище с площ 80 кв.м. в [населено място], [улица], № 14, ет. 2, ап. 4. Обосновано и законосъобразно при тези данни е приетото, че не се доказва по убедителен начин мястото на пребиваване на чуждия гражданин при престоя му на територията на страната и се потвърждават констатациите на административния орган за неубедителност на представените доказателства, относно действителната цел на посещението. При това следва да се посочи и, че апликантът е посочил в заявлението за издаване на виза, че се занимава с „бизнес“, но не са приложени към заявлението, нито в хода на съдебното производство, доказателства за доходите му, поради което твърдението остава голословно и сочи към единствения извод, че той няма възможност за собствена издръжка по време на престоя си в Р България. Поетото задължение от страна на канещото лице за осигуряване условията за пребиваване на апликанта не е доказано по несъмнен начин. Този извод кореспондира с фактичката обстановка и събраните доказателства по делото. Само фактът, че е налице договор за наем, декларация за издръжка на апликанта и банково извлечение, не може да докаже наличие на социална и лична ангажираност на канещото лице. В този смисъл е и практиката на ВАС, решение № 7444 от 21.06.2021, по адм. д № 4273/2021 на ВАС. В тази връзка правилно, обосновано и законосъобразно е прието, че не се доказва по убедителен начин целта на пътуването. Действително данните в случая сочат на миграционен риск.

В допълнение към гореизложеното, настоящият съдебен състав обръща внимание и, че в чл.13, ал.2 от Наредбата е предвидено, че е приложимо предвиденото по Приложение II от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на

Съвета за създаване на Визов кодекс на Общността относно документите, които позволяват да се направи преценка за целта на пътуването. В Приложение II от регламента се съдържа неизчерпателен списък на придружаващите документи, позволяващи оценка на целта на пътуването при частно посещение, а именно: документи относно настаняването: - покана от домакина, в случай че има такъв, - документ от учреждението, осигуряващо настаняването, или друг подходящ документ, показващ планираното настаняване; документи по отношение на маршрута: - потвърждение за резервация на организирано пътуване или всеки друг подходящ документ, показващ плановете за пътуване, - при транзитно преминаване: виза или друго разрешение за влизане за трета държава на местоназначение; билети за следващо пътуване. В настоящия случай, както вече се посочи, не може да се направи извод за целта на посещението, още повече, че не се установява безспорно мястото на планирано настаняване и пребиваване. Последното се потвърждава и от мотивите изписани върху заявлението за издаване на виза, които в хода на настоящото дело не се опровергаха. Освен това, към подаденото заявление, по което е постановен отказ не са приложени и документи, които установяват намерението на кандидата да напусне територията на Република България преди изтичане на срока на валидност на визата, за която кандидатства, съгласно чл. 13, ал. 2г от Н.. Според Приложение II от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Визов кодекс на Общността това са документи като доказателство за трудова заетост в държавата, от която жалбоподателят пристига, доказателство за притежание на недвижима собственост там, доказателство за интеграция, за семейни връзки. При тези обстоятелства следва да се приеме, че не е доказано достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, основанието по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваният отказ за издаване на виза на жалбоподателя не противоречи на материалния закон, доколкото представените доказателства обосновават изводите в отказа. Същите не се оспорват от жалбоподателя. Не се представят и доказателства, които да ги опровергават.

Обжалваният отказ е съобразен с целта на закона и принципите на съразмерност предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК. Преценката за недоказаност на целта и условията на заявеното пребиваване принадлежи на компетентния орган и се основава на личното поведение на чужденеца.

От изложеното следва, че отказът е постановен от компетентен орган, в производство без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с

материалноправните разпоредби на закона, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора и своевременно заявеното искане, на основание чл.143, ал.4 от АПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл.24 от Наредбата за правната помощ, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.78, ал.8 ГПК, вр. с чл.144 АПК.

Водим от горното, Административен съд – София- град, I отделение, L състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Осемудиаме Б., /О. Osemudiamе В. /, гражданин на Федерална република Н., [дата на раждане] в Б., Н., против отказ за издаване на виза от 07.07.2022г., постановен от трети секретар, консул в ЗП – А., Н..

СЪЖДА О. Осемудиаме Б., /О. Osemudiamе В. /, гражданин на Федерална република Н., [дата на раждане] в Б., Н., да заплати на Министерството на външните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: